

N:o 5.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående rätt för pensionsmessige officerare och underofficerare vid marinregementet att från anslaget till nämnda regemente såsom pension åtnjuta skilnaden mellan innehafvande lön och dem tillkommande pension från amiralitetskrigsmanskassan; gifven Stockholms slott den 11 november 1887.

Under åberopande af närlagda protokoll öfver landtförsvarsärenden, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva, det de löntagare vid marinregementet, som å sina beställningar erhållit fullmakter före år 1871, må förklaras berättigade att, i den mån de, efter uppnådd pensionsålder, från sina beställningar afgå mot åtnjutande af den dem författningsenligt tillkommande pension med fyllnadspension, få från marinregementets anslag under sin återstående lifstid årligen uppbära skilnaden emellan nämnda pension med fyllnadspension och beloppet af samtliga dem tillkommande aflöningsförmåner; börande dervid den underofficerarne med vederlikar tillagda förmån af fri läkarevård och fria medikamenter beräknas till ett värde af 17 kronor 31 öre, hvaremot den 2:dre majoren tillkommande rations- och stallhyresersättning icke skall i denne tjenstemans aflöningsförmåner inräknas.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

E. Peyron.

*Utdrag af protokollet öfver landförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen uti statsrådet å Stockholms slott
den 11 november 1887.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern THEMPTANDER,
Statsråden: LOVÉN,
VON STEYERN,
Friherre VON OTTER,
HAMMARSKJÖLD,
RICHERT,
VON KRUSENSTJERNA,
Friherre TAMM,
Friherre PEYRON.

Chefen för landförsvarsdepartementet, statsrådet friherre Peyron
föredrog i underdånighet:

1:o.

7:o.

Departementschefen anförde härefter:

Som Eders Kongl. Maj:t täcktes erinra sig blef i sammanhang med den af Eders Kongl. Maj:t med Riksdagen år 1871 beslutade indragning af marinregementet bestämdt, att det befäl och underbefäl med vederlikar vid nämnda regemente, hvilka vid detsammas indragning icke blefvo behöfliga eller till andra regementen eller corpser transporterade eller till andra allmänna befattningar förflyttade, finge vid sina, dem genom fullmägt tillförsäkrade aflöningsförmåner och tjänstbefattningar bibehållas, såsom en för Eders Kongl. Maj:t disponibel befälskader, intilldess full pensionsålder vore uppnådd, efter hvilken tid de endast skulle underkastas tjänstgöring i likhet med dem af deras vederlikar, som erhållit afsked med fyllnadspension.

Sedan derefter 1886 års Riksdag, med godkännande af de utaf Eders Kongl. Maj:t framlagda förslag till stat för Blekinge bataljon och till nya stater för Gotlands nationalbeväring samt Hallands och Vesternorrlands bataljoner, medgifvit att maringementets anslag finge, i den mån medel derå blefve tillgängliga, användas till genomförandet af öförmälda stater, har nu chefen för Blekinge bataljon, hvilken tillika tjänstgör som chef för marinregementet, i underdånig skrifvelse den 18 sistlidne januari erinrat, att ehuru den vid marinregementet qvarstående personal af befäl och underbefäl visserligen icke genom först öförmälda stadgande förlorat sin rätt att, vid skeende afskedstagande, komma i åtnjutande af pension, det dock, vid det förhållande att pensionerna uppginge till jemförelsevis obetydliga belopp, vore föga sannolikt, att någon af personalen afginge med pension, helst tjänstgöringen för den, som efter uppnådd pensionsålder qvarstode vid regementet, vore alldeles densamma, som den, hvilken ålåge det befäl, som erhållit afsked med fyllnadspension, och att följaktligen marinregementets stat under en lång tid komme att tyngas af den till ifrågavarande personal utgående aflöning. Det vore derföre, enligt chefens åsigt, ur synpunkten af ett skyndsamt genomförande utaf beväringstruppernas nya organisation synnerligen fördelaktigt, om ifrågavarande stadgande kunde få så tillämpas, att de af marinregementets ännu i tjänst varande befälspersonal, som uppnått pensionsåldern, från regementets anslag finge åtnjuta skillnaden emellan den dem tillkommande pension och de aflöningsförmåner, till hvilka de enligt fullmägt voro berättigade. Och

har arméförvaltningen uti sitt öfver chefens förevarande framställning afgifna underdåniga utlåtande tillstyrkt bifall till densamma.

Innan ifrågavarande framställning hunnit blifva inför Eders Kongl. Maj:ts föredragen, hafva emellertid från nedannämnde officerare och underofficerare vid marinregementet till Eders Kongl. Maj:ts inkommit följande underdåniga ansökningar:

1:o) från 2:dre majoren Jacques Eduard Borneman, att han, som enligt gällande stat vore i åtnjutande af lön med tjänstgörings- och inqvarteringspenningar till belopp af 3,740 kronor. samt hästration och stallhyra 640 „

summa 4,380 kronor,

men i pension af amiralitetskrigsmanskassan jemte fyllnadspension vore berättigad uppbära 2,333 kronor 33 öre, måtte tillförsäkras att efter erhållet afsked få från marinregementets stat under sin återstående lifstid uppbära ett årligt belopp af 1,406 kronor 67 öre, utgörande skilnaden emellan hans lön med tjänstgörings- och inqvarteringspenningar och den honom från nämnda kassa tillkommande pension;

2:o) från fanjunkarne Carl Fredrik Wilhelm Högfeldt, Thure Edvard Hoborg, Carl Fredrik Öhman, Anders Edvard Fritiof Ringius och Frans Ferdinand Svensson, att de, som i lön med tjänstgörings- och inqvarteringspenningar samt i lönen ingående spanmål äfvensom beklädnadspenningar åtnjöto 982 kronor 69 öre jemte fri läkarevård och fria medikamenter, men voro berättigade att i pension med fyllnadspension bekomma allenast 800 kronor, måtte, då förmånen af fri läkarevård och fria medikamenter, af hvilken förmån de vid afskedstagande ingo förlustige, skäligen kunde skattas till ett årligt värde af 17 kronor 31 öre, så att dessa årliga löneförmåner ansågos uppgå till 1,000 kronor, berättigas att efter erhållet afsked få från marinregementets stat under sin återstående lifstid uppbära en hvar 200 kronor, utgörande skilnaden emellan sistnämnda belopp och den dem tillkommande pension; samt

3:o) från furirerne Reinhold Haglund och Peter Johan Friman, att de, som i lön med tjänstgörings- och inqvarteringspenningar samt i lönen ingående spanmål äfvensom beklädnadspenningar åtnjöto 682 kronor 69 öre jemte fri läkarevård och fria medikamenter eller, med

beräkning af den fria läkarevården och de fria medikamenterna till enahanda värde som ofvan, i fråga om de vid regementet anstälde fanjunkare, angifvits, tillsammans 700 kronor, men voro berättigade att i pension och fyllnadspension bekomma allenast 450 kronor, måtte vid skeende afgang af regementets medel såsom lifstidspension erhålla skilnaden med 250 kronor årligen;

Och har direktionen öfver amiralitetskrigsmannakassan, som anmodats yttra sig öfver dessa framställningar, i afgifna utlåtanden den 17 juli innevarande år, upplyst, att Borneman, Högfeldt, Hoborg, Öhman, Haglund och Friman, hvar för sig, fullgjort de för erhållande af pension stadgade vilkor och sålunda äro berättigade att från kassan uppbära uppgifna pensionsbeloppen, men att Ringius och Svensson ännu ej uppnått den för full pensions erhållande bestämda lefnadsålder.

Då jag nu för Eders Kongl. Maj:t i ett sammanhang anmäler samtliga dessa framställningar, beder jag få erinra, att 1872 års Riksdag, i anledning af Eders Kongl. Maj:ts derom framställda förslag, medgaf att dåvarande kompanichefer och fanjunkare vid marinregementet finge vid afsked efter uppnådd full pensionsålder undfå fyllnadspension till det belopp, att densamma tillika med pensionen från amiralitetskrigsmanskassan komme att motsvara deras enligt stat innehafvande *lön jemte tjänstgöringspenningar* och att sålunda, beträffande de fem ofvanomförmälda fanjunkarne, hvilka alla å sina ifrågavarande beställningar erhållit fullmagter före 1872, bestämmelser förefinnas, i kraft af hvilka de äro tillförsäkrade att vid skeende afgang få såsom pension åtnjuta ett mot deras löneförmåner i det närmaste svarande belopp. Då emellertid fanjunkare vid marinregementet utöfver lön- och tjänstgöringspenningar jemväl är berättigad till inquarterings- och beklädnadsersättning äfvensom aflöningsspanmål till sammanlagdt belopp af 182 kronor 69 öre, men, jemlikt bestämmelserna vid 1871 års riksdag, efter uppnådd pensionsålder icke är, om än i tjänst kvarstående, förbunden till annan tjänstgöring än den, som skulle åligga honom, derest han toge afsked med åtnjutande af pension och fyllnadspension, lärer vara uppenbart, att ifrågavarande af 1872 års Riksdag lemnade medgifvande icke gör till fyllest för att bringa dessa tjänstemän att lemna sina befattningar.

Under sådana förhållanden torde såsom enda utväg för vinnande af detta syfte återstå att bifalla chefsemetets förslag, dervid de be-

stämmelser, som komma att lemnas, torde böra omfatta icke allenast ofvan omförmälda personal, som redan till Eders Kongl. Maj:t inlemnad ansökningar att på nämnda vilkor få från regementet afgå, än äfven, i den mån pensionsåldern uppnås, öfrige vid regementet anstälde officerare och underofficerare med vederlikar, hvilka å sina beställningar erhållit fullmagter före år 1871 och sålunda äro i samma ställning som de nu nämnda.

Enligt af mig infordrade upplysningar qvarstår vid marinregementet följande personal af officerare och underofficerare med vederlikar, nemligen en major, tre kaptener, fem fanjunkare, fem furirer af första klassen, en regementstrumslagare och fyra hautboister. Af dessa äro de tre kaptenerne, hvilka vunnit befordran efter 1872, jemlikt bestämmelserna i nådiga brevet den 17 maj 1872, hvilket stöder sig på samma års Riksdags beslut den 11 i nyssnämnda månad, skyldige att vid uppnådd full pensionsålder, från hvilken tid tjenstgörings-skyldighet icke bör ifrågakomma i vidsträcktare mån än för dem, hvilka erhållit afsked med fyllnadspension, frånträda tjenstgöringspenningarne och åtnöjas med den i stat bestådda lön; och då den dessa officerare tillkommande pension öfverstiger lönen, lär icke kunna befaras, att de, derest de vid uppnådd pensionsålder qvarstå vid marinregementet, icke skola lemna sina respektive beställningar.

Alla öfriga ofvannämnda löntagare vid regementet åter hafva före år 1871 daterade fullmagter å sina beställningar och äro, såsom följd deraf, berättigade att, efter uppnådd pensionsålder, med bibehållande af samtliga dem tillkommande löneförmåner qvarstå vid regementet utan annan motsvarande skyldighet än att, på sätt som är stadgadt för den, som afgått med fyllnadspension, vid inträffande krig och större rustningar, då så påfordras, tjenstgöra uti befattningar, likartade med dem, de på regementet innehafva.

På sätt chefen för Blekinge bataljon erinrar, lär icke alltså vara uppenbart, att de icke komma att afgå från sina befattningar, med mindre förfoganden träffas, hvarigenom de tillförsäkras att äfven efter det de lemnat tjensten fortfarande komma i åtnjutande af inkomster till samma belopp som förut.

Enligt gällande stat utgå till dessa löntagare följande aflöningsbelopp:

2:dre majoren:	
Lön	2,333 kronor 33 öre.
Tjenstgöringspenningar.....	1,166 „ 67 „
Transport	3,500 kronor

Transport 3,500 kronor.

Rations- och stallhyres- ersättning	640	”		
Inqvarteringsersättning	240	”		
				4,380 kronor.

1 fanjunkare:

Lön	533	kronor	33	öre	
Tjenstgöringspenningar	266	”	67	”	
Inqvarteringsersättning	36	”			
Spanmålsersättning	50	”			
Beklädnadsersättning	96	”	69	öre.	
					982 kronor 69 öre.
4 fanjunkare dito					3,930 ” 76 ”

1 furir:

Lön	333	kronor	33	öre.	
Tjenstgöringspenningar	166	”	67	”	
Inqvarteringsersättning, spanmålsersättning och beklädnadsersättning till enahanda belopp som fanjunkare	182	”	69	öre.	
					682 kronor 69 öre.
4 dito					2,730 ” 76 ”

1 regementstrumslagare:

Lön	266	kronor	67	öre.	
Tjenstgöringspenningar	133	”	33	”	
Inqvarteringsersättning, spanmålsersättning och beklädnadsersättning lika med fanjunkare	182	”	69	”	
					582 kronor 69 öre.

1 hautboist:

Lön	150	kronor.			
Gratifikation	100	”			
Inqvarteringsersättning, spanmålsersättning och beklädnadsersättning lika med fanjunkare	182	”	69	”	
					432 ” 69 ”
3 dito					1,298 ” 07 ”

Summa 15,020 kronor 35 öre.

De samma tjenstemän tillkommande pensioner åter utgöra:

För 2:dre majoren	2,333 kronor 33 öre
„ 1 fanjunkare	800 „
„ 4 dito	3,200 „
„ 1 furir	450 „
„ 4 dito	1,800 „
„ 1 regementstrumslagare	400 „
„ 1 hautboist	150 „
„ 3 dito	450 „
Summa	9,583 kronor 33 öre.

Då emellertid samtliga underofficerare och deras vederlikar vid regementet, så länge de kvarstå vid sina befattningar, äro berättigade till fri läkarevård och fria medikamenter, samt ifrågavarande förmån, af hvilken de vid afskedstagandet blifva förlustige, lämpligen kan skattas till det af ofvanbemälda sökande antagna belopp 17 kronor 31 öre, så att samtliga löneförmånerna för underofficerarne skulle anses uppgå, för fanjunkare till 1,000 kronor, för furir till 700 kronor, för regementstrumslagare till 600 kronor och för hautboist till 450 kronor, motsvarar skilnaden emellan förstnämnda båda slutsummor, 5,437 kronor 2 öre, icke fullt det belopp, hvarmed, vid bifall till nu förevarande förslag, marinregementets anslag komme att belastas för bestridande af de ofvannämnde tjenstemän, efter afskedstagandet, tillkommande aflöningsbelopp. Dertill kommer nemligen ytterligare omförmälda ersättning för mistning af fri läkarevård och fria medikamenter, som bör utgå till 15 tjenstemän med tillsammans 259 kronor 61 öre. I hvarje fall blifver dock ett belopp af 9,323 kronor 72 öre, utgörande skilnaden emellan de nu till ifrågavarande tjenstemän från marinregementets anslag utgående aflöningsbelopp och den summa, hvarmed samma anslag fortfarande skulle komma att belastas, disponibelt att utan statsverkets direkta betungande användas till genomförande af beväringstruppernas nya organisation.

Med erinran slutligen, att, derest förevarande förslag bifalles, den 2:dre majoren tillkommande rations- och stallhyresersättning icke torde böra inräknas i dennes löneförmåner, enär han genom afskedstagandet fritages från motsvarande skyldighet att hålla häst, får jag, då bestämmelser i ofvan angifna syfte icke lära kunna utan Riksdagens samtycke af Eders Kongl. Maj:t utfärdas, alltså hemställa, att Eders Kongl. Maj:t täcktes i nådig proposition af den lydelse, bilagan Litt. A till detta protokoll angifver, föreslå Riksdagen att medgifva:

det de löntagare vid marinregementet, som å sina beställningar erhållit fullmagter före år 1871, må förklaras berättigade att, i den mån de, efter uppnådd pensionsålder, från sina beställningar afgå mot åtnjutande af den dem författningsenligt tillkommande pension med fyllnadspension, få från mariuregementets anslag under sin återstående lifstid årligen uppbära skilnaden emellan nämnda pension med fyllnadspension och beloppet af samtliga de dem enligt gällande stat tillkommande aflöningsförmåner; börande dervid den underofficerarne med vederlikar tillagda förmån af fri läkarevård och fria medikamenter beräknas till ett värde af 17 kronor 31 öre, hvaremot den 2:dre majoren tillkommande rations- och stallhyresersättning icke skall i denne tjänstemans aflöningsförmåner inräknas.

Till denna departementschefens underdåniga hemställan tillstyrkte statsrådets öfriga ledamöter nådigt bifall.

Hans Maj:t Konungen behagade till alla delar bifalla och gilla hvad statsrådet uti nästföregående fyra mål, n:is 5—8, i underdånighet hemställt, tillstyrkt och yttrat.

Ex protocollo
Emil Hallgren.